

දානියෙල්ගේ පොත - එකසිය දහනවයෙනි

ඓතිහාසික සන්ධිස්ථානවල අනාවැකිමය වැදගත්කම: බයිබලානුකූල සංකේතාත්මකත්වය තුළින් අවසාන දවස් අවබෝධ කරගැනීම

Jeff Pippenger

2024-03-06

එක්ලක්ෂ හතළිස්හතර දහස ගිවිසුමේ දූතයා විසින් පවිත්‍ර කරනු ලබන්නන් ලෙස නිරූපණය කරනු ලැබේ, සහ මහත් ජනසමූහය ගනිදහාවයේ සුදු වස්ත්‍ර මගින් නිරූපණය කරනු ලැබේ. අන්තිම දිනවල ශුද්ධ කාලපරිච්ඡේද දෙකෙන් පළමුවැන්න ගිවිසුමේ දූතයා සඳහා මාර්ගය සූදානම් කරන දූතයාගේ කාර්යය හඳුන්වා දෙයි, සහ දෙවැන්න එලියාගේ කාර්යය නිරූපණය කරයි. පළමු කාලපරිච්ඡේදය ලාඕදිකීය අද්වෙන්ටිස්වාදයේ ජීවත්ව සිටින අය පිළිබඳ විමර්ශන විනිශ්චය නිරූපණය කරයි, සහ දෙවන කාලපරිච්ඡේදය නූතන රෝමයේ ක්‍රියාත්මක විනිශ්චය නිරූපණය කරයි.

අන්තිම දිනවල නගරවලින් පලා යාමට දෙනු ලබන "ලකුණ" ලාඕදිකියානු අද්වෙන්ටිස්තවාදය විසින් වැරදි ලෙස අවබෝධ කරගෙන ඇත. සහෝදර් වයිට් අපට දන්වා සිටින්නේ ක්‍රි.ව. 66 සිට 70 දක්වා කාලයේ යෙරුසලම විනාශ වීම, අන්තිම දිනවල දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට දෙන අනතුරු ඇඟවීමේ ලකුණ සඳහා දෘෂ්ටාන්තයක් සපයන බවය.

"මුල් ගෝලයන් මෙන් අපටත් විනාශසහිත හා එකාන්ත ස්ථානවල ආරක්ෂාස්ථානයක් සෙවීමට බල කෙරෙන කාලය දුරස්ථ නොවේ. රෝම හමුදාවන් විසින් යෙරුසලම වටලනු ලැබීම යුදායේ ක්‍රිස්තියානීන්ට පලායාමේ සංඥාව වූ ලෙසම, පෝප් සබන බලාත්මක කරන අධිකරණ නියෝගය තුළින් අපගේ ජාතිය බලය අත්පත් කරගැනීමද අපට අනතුරු ඇඟවීමක් වනු ඇත. එවිට විශාල නගර අත්හැර යාමටත්, කුඩා නගරද අත්හැර කඳු අතර ඇති හුදෙකලා ස්ථානවල නිවාඩු ගෘහයන් වෙත යාමට සූදානම් වීමටත් කාලය වනු ඇත." Testimonies, volume 5, 464.

පලා යාම සඳහා වූ ලකුණ වූ යෙරුසලමේ වටලීම කෙස්තියුස් විසින් ගෙන ආ පළමු වටලීමය. එබැවින් කෙස්තියුස් තාවකාලිකව ඉවත් කළ තර්ජනයක් නියෝජනය කළේය; මන්ද, ඔහු වටලීම ස්ථාපිත කළ පසු, ඔහු අනුභව ලෙස පසුබැස ගියේය, එසේ කළේ මන්දැයි යන්න පිළිබඳ ඔහුගේ තර්කය ඉතිහාසඥයෝ කිසි දිනක තීරණය කිරීමට සමත් වී නැත.

"සෙස්ටියස්ගේ අණ යටතේ සිටි රෝමවරු නගරය වට කළ පසු, ක්ෂණික ප්‍රහාරයක් සඳහා සියල්ල හිතකරව පෙනී නිබියදී, ඔවුහු අනපේක්ෂිත ලෙස වටලීම අත්හැර දැමූහ." The Great Controversy, 31.

1880 දශකයේ හා 1890 දශකයේ දී නි ව් හැම් ෆ් ෂයර් ප්‍රාන්තයේ සෙනෙට් සාමාජික හෙන්රි ඩබ්ලිව් ඩී. බ්ලියාර් විසින් ඉරි දා ජාතිකව වේකදිනය ලෙස නියම කොත් ග්‍ර සයට්පනත් කෙටුම්පත් මාලාවක් ඉදිරිපත් කළේය. මෙම පනත් කෙසාමාන්‍යයෙන් "බ්ලියාර් ඉරි දා පනත් කෙටුම්පත්" ලෙස හැඳින්විණි. සෙනෙට් සාමාජික බ්ලියාර්, ඉරි දා වේකයේ හා ආගමික ආචරණයේ දිනයක් ලෙස පිළි

සඳහා දැඩි ව පෙනී සිටි අයෙකි. ඒකාකාරව වේ කදි නයක් ඇමරිකානු සමාජයට හිතකර සදාචාරමය හා සමාජමය ප්‍රතිඵල ඇති කරනු ඇතැයි ඔහු විශ්වාස කළේ. ඔහුගේ උත්සාහයන්ට, විශේෂයෙන් ආගමික කණ්ඩායම් වලින්, යම් සහලැබුණද, පල්ලිය හාරාජ්‍යය වෙන්වී යූතු බව පිළිබඳ කනස්සල්ලද ඇතුළුව විරුද්ධතාවයද මුහුණ දීමට සිදුවිය.

ඉරිදා නීති සම්මත කිරීම පිළිබඳ හුම් මාගයාගේ ඉතිහාසයේ මෙය ප්‍රථම උත්සාහය විය; එම මාගයා අවසානයේදී ඉරිදා නීතියක් සම්මත කරන කල දාගතයෙකු මෙන් කපා කිරීමට නියමිතව තිබුණි. 1888 මහා සම්මන්ත්‍රණ සැසිවාරයේ දූතයන්ගෙන් එක් අයෙකු වූ A. T. Jones, කොංග්‍රස් මණ්ඩපයත් තුළට ගොස් අතිශය වාග්මිත්වයෙන් විරුද්ධ වූයේ Blair පනත් මාලාවටමය. උත්සාහ කිහිපයකින් අනතුරුව, ජාතික විවේක දිනයක් (ඉරිදා) සඳහා නම ප්‍රයත්නය ඉදිරියට ගෙනයාමේ වේගය සෙනෙට් සභික Blair හට අහිමි විය. එම ඉතිහාසය හා සෘජුව සම්බන්ධව, ජාතික විවේක දිනයක් (ඉරිදා) යන කරුණේ අර්ථානුසංගික ප්‍රතිඵල සමඟ, Ellen Whiteගේ උපදේශනය පිළිබඳ ඓතිහාසික වාර්තාව නැවත විමසිය හැකිය.

ඇය විසින් ඉරිදා නීතිය පිළිබඳ දුන් අනතුරු ඇඟවීම් නැවත සමාලෝචනය කිරීමේදී පෙනී යන්නේ, ලාභදිකියානු ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදය තුළ බරපතළ ලෙස හා විශාල වශයෙන් වැරදි ලෙස අවබෝධ කරගත් කරුණක් ඇති බවය. නගරවලින් පිටත සිටිය යුතු අවශ්‍යතාවයේ පසුබිම තුළ, දැන් උපුටා දැක්වූ ඡේදයේ ඇය මෙසේ ලියා ඇත: "එවිට විශාල නගර අත්හැර දැමීමට කාලය වනු ඇත; කුඩා නගරද අත්හැර, කළු අතර නිහඬ, හුදෙකලා ස්ථානවල පිහිටි නිවාස වෙත යාම සඳහා පෙර සූදානමක් වශයෙන්." දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාව ගම්බද ප්‍රදේශවල වාසය කළ යුතු බව ඇය නැවත නැවතත් උගන්වා තිබුණද, 1888 ට පෙර ගම්බද ජීවිතය පිළිබඳ ඇයගේ උපදෙස්, නගර අත්හැර යාම පිළිබඳ ඇයගේ මඟපෙන්වීම ස්ථාපිත කරන්නේ, ආසන්න අනාගතයේදී දෙවියන්වහන්සේගේ ජනතාවට නගර අත්හැර යාම අවශ්‍ය වනු ඇති බව යන පසුබිම තුළය. 1888 න් පසු, ගම්බද ජීවිතය සම්බන්ධයෙන් ඇයගේ ලිඛිත මඟපෙන්වීම් තුළ, අප දැන්ම නගරවලින් පිටත සිටිය යුතුය යන උපදේශයෙන් ඇය කිසිවිටෙකත් විචලිත නොවූවය.

ඉතිහාසයේ මතු වූ බ්ලෙයාර් ජාතික විශ්‍රාම දින පනත් නගර අත්හැර යාමට වූ "ලකුණ" විය; බ්ලෙයාර් පනත් එම කාර්යය ඉටු කිරීමට අවශ්‍ය වූ ගතිය අහිමි කරගෙන, ඉතිහාසයේ අත්ධකාරය තුළට පසුබැස ගියද, පලා යාමට වූ "ලකුණ" දී තිබුණේය. එය සෙස්නිඋස් විසින් ගෙන එන ලද පළමු වැටලීමේ ඓතිහාසික මාර්ගසලකුණෙහිදී දී තිබුණේය. ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතිය ටයිටස්ගේ වැටලීමෙන් නිරූපිත වේ; එම වැටලීම පැමිණෙන විටත් යම් ලාභදිකියානු ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වරු නගරවල තවමත් සිටින්නේ නම්, ඔවුන් දුෂ්ටයන් සමඟම මැරෙනු ඇත.

අවසාන දිනවල අනාගතවාණික කාල පරිච්ඡේද දෙකක් ඇත. ඒවා ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතිය මගින් එකිනෙකෙන් වෙන් කරනු ලැබේ. පළමු කාල පරිච්ඡේදය ලාභදිකියානු ඇඩ්වෙන්ටිස්ට්වාදය තුළ ජීවත් ව සිටින අය පිළිබඳව මර්ශනාත්මකව නිශ්චය වන අතර, දෙවන කාල පරිච්ඡේදය රෝමයේ වේශ්‍ය පිළිබඳ ක්‍රියාත්මකව නිශ්චය වේ. මෙම කාල පරිච්ඡේද දෙක නැවත නැවතත්

දෘශ්‍ය මාන කරනු ලැබේ ; මක් නිසාද, මිලරයි වි ඉතිහාසයේ දී එසේ වූ පරිදි ම දෙනාගේ උපමාව අකුරෙන් අකුරු රට ඉටු වත් නේ මෙම කාල පරිච්ඡේද දෙක තුළ උපමාවේ ප්‍රමාද වූ කාලය හඬක් කුක් දෙවන පරිච්ඡේදයේ ප්‍රමාද වූ කාලය වන අප සලකා බලමි නිසි වින මෙම කාල පරිච්ඡේද දෙක හඬක් කුක් දෙවන පරිච්ඡේදය මගින් ද දෘශ්‍ය මාන කරනු ලැබී ය. කන්‍යා දස දෙනාගේ උපමාවද, හඬක් කුක් දෙවන පරිච්ඡේදයද, මිලරයි වි ඉතිහාසයේ දී අකුරෙන් අකුරු රට ඉටු වූ අතර, එසේ එසකි යෙල් දොළොස් වන පරිච්ඡේදයේ විසි එක සිට විසි අට දක්වා පද ද ඉටු

එසකියෙල් පොතේ දොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ අවසාන පද අටෙන්, “සෑම දර්ශනයකම ප්‍රතිඵලය” ඉටු වන කාලයක් හඳුන්වා දෙන අතර, එය දෙවියන් වහන්සේ තම දර්ශන තවදුරටත් “දිගු නොකරන” කාලයකි. ඉතිහාසයේ නැවත නැවතත් සඳහන් වන කාලපරිච්ඡේද දෙක, එනම් ලාඔදිකීය අද්වෙන්තිවාදයේ ජීවතුන් පිළිබඳ විමර්ශන විනිශ්චයද, තීර්ථි වෛශ්‍යාව පිළිබඳ ක්‍රියාත්මක විනිශ්චයද හඳුන්වා දෙන ඒවාය; එය බයිබලය තුළ ඇති සෑම දර්ශනයක්ම එහි සම්පූර්ණ හා අවසාන ඉටු වීම වෙත ළඟා වන අනාවැකිමය කාලපරිච්ඡේදයයි. එම කාලපරිච්ඡේදය තුළ එකලස් දහසය හතළිස් හතරදහස ස්ථාපිත කරනු ලබන අතර, ඔවුහු මිය නොයන, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ආපසු පැමිණෙන තුරු ජීවත්ව සිටින කණ්ඩායම නියෝජනය කරති. ලූක් පොතේ විසි එකවන පරිච්ඡේදයේ ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ, එම පරම්පරාව පැමිණ ඇති විට හඳුන්වා දෙන “ලකුණක්” හඳුන්වා දෙයි.

විනාශයේ අභිෂේකමය අපවිත්‍රතාවය සමඟ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රිස්තුස් විසින් ඉදිරිපත් කළ, “පලා යාම” සඳහා වූ “ලකුණ” මගින් නිරූපිත ඉතිහාස දෙක තුළ, කාල පරිච්ඡේද දෙකක් සලකුණු කර ඇත; ඒවායේ ආරම්භයත් අවසානයත්, එනම් කාල පරිච්ඡේදයේ ආරම්භයේ “ලකුණක්” ද අවසානයේ “ලකුණු” ද ඇති බවින් හඳුනාගනු ලැබේ. ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තමන් වලාකුළු මත පැමිණෙන තුරු ජීවත් වන අවසාන පරම්පරාව නිරූපණය කරන ලෙස හඳුනා දුන් “ලකුණ” යනු, දැන් අප පෘථිවි ඉතිහාසයේ අවසාන පරම්පරාවේ සිටින බවට වූ සාක්ෂියයි.

ලූක් 21 වන පරිච්ඡේදයේදී, ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ක්‍රි.ව. 66 සිට ක්‍රි.ව. 70 දක්වා අර්ථාත් සත්‍ය යෙරුසලම පාගාදමා විනාශ කරනු ලැබූ අවුරුදු තුනහමාරක කාලයෙන් ආරම්භ වන ඉතිහාසය, ක්‍රි.ව. 538 දී ආරම්භ වී ක්‍රි.ව. 1798 දී අවසන් වූ ආත්මික යෙරුසලම පාගාදමනු ලැබූ අවුරුදු තුනහමාරක කාලයේ අවසානය දක්වා හඳුනා දෙයි.

නමුත් ඔබ යෙරුසලම සේනා වටකරගෙන ඇති බව දකින්නාහොත්, එවිට එහි විනාශය ආසන්න වී ඇති බව දැනගන්න. එවිට යුදෙයාහි සිටින්නෝ කඳුකරයට පලායන්නෝය; එහි මධ්‍යයේ සිටින්නෝ පිටත්ව යන්නෝය; රටබිම්වල සිටින්නෝ එහි ඇතුළු නොවන්නෝය. මක්නිසාද ලියා නිබෙන සියල්ල සම්පූර්ණ වන පිණිස, මේවා පළිගැනීමේ දවස්ය. නමුත් එම දවස්වල ගැබිනියන්ටත් කිරි දෙන මව්වරුන්ටත් අහෝ දුක්ය! මක්නිසාද දේශයෙහි මහත් පීඩාවක්ද, මේ ජනතාව පිට උදහසක්ද වන්නේය. ඔවුහු කඩුවේ භාරයෙන් වැටෙන්නෝය; සියලු ජාතීන් අතරට වහල්කමට ගෙන යනු ලබන්නෝය; අන්‍යජාතීන්ගේ කාල සම්පූර්ණ වන තුරු යෙරුසලම අන්‍යජාතීන් විසින් පාගා දමනු ලබන්නේය. ලූක් 21:20-24.

යෙරු සලම අත්‍ය ජාති කයන් විසි නි පාගා දමනු ලබන “කාලයන් ” බහු වචනයෙන් සඳහන් කරනු ලැබේ ; එය ක්‍රිස්තු වර්ෂ 70 දී අවසන් වූ වාස් තව් ක යෙරු සලම

දැමි මද, 1798 දී අවසන් වූ ආත් මි කයෙරු සලම පාගා දැමි මද නි රු පණය කරන බැවින් අත්‍ය ජාති කයෝවි ග්‍ර භාරාධිකත් වයන් පාප් තත් තු වාදයන් දෙකම නි යෝජනය "කොපමණ කාලයක් ද" යනු වෙන් අසන දානි යෙල් අටවන පරි වී ඡේ දයේ ප්‍ර ශ් නය දර් ගනයේ වි ෂය වන් නේ එම බල දෙකමය.

ඉන්පසු මම එක් ශුද්ධවත්තයෙකු කතා කරන බව ඇසුවෙමි. එවිට කතා කළ ඒ නියත ශුද්ධවත්තයාට තවත් ශුද්ධවත්තයෙකු මෙසේ කීවේය: නිතර පූජාව ගැනද, විනාශකාරී අපරාධය ගැනද, ශුද්ධස්ථානයන් සෙනඟද පාදනළින් මැදෙන්තට භාර දෙන ඒ දර්ශනය කොපමණ කාලයක් පවතින්නේද? දානියෙල් 8:13.

ලුක්ගේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ සඳහන් "ජාතීන්ගේ කාලයන්" යනුවෙන් අදහස් කරනුයේ ක්‍රි.පූ. 723 දී ආරම්භ වී 1798 දී අවසන් වූ, දෙවියන්වහන්සේ උතුරු රාජ්‍යය මත ගෙනා පළිගැනීමේ අවුරුදු දෙදහස් පන්සිය විස්සයි. 538 වර්ෂය සලකුණු කරන්නේ පාපයේ මනුෂ්‍යයා ශුද්ධස්ථානයෙහි නිශ්චිත ඔහු දෙවියන්වහන්සේ බව ප්‍රකාශ කළ කාලයයි; එමගින් එම කාල පරිච්ඡේදය අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැට බැගින් වූ සමාන කාල දෙකකට බෙදී යයි. දෙවන අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැටක කාල පරිච්ඡේදය ලුක්ගේ එකොළොස්වන පරිච්ඡේදයේ විසිහතරවන වචනයේ අවසානයට සලකුණු කර ඇති එම ඉතිහාසයම වේ; එහිදී "ජාතීන්ගේ කාලයන්" සම්පූර්ණ විය. යේසුස්වහන්සේ තම ශ්‍රාවකයන්ට හඳුන්වා දෙමින් සිටින එම ඓතිහාසික වාර්තාව තුළ, විසිහතරවන වචනය ශ්‍රාවකයන්ට දෙන ලද සාක්ෂිය 1798 දී ඇති "අවසාන කාලය" දක්වා ගෙන එයි. එතැන් සිට යේසුස්වහන්සේ මිලේරයිට් ව්‍යාපාරය සමඟ සම්බන්ධ "ලකුණු" හඳුන්වා දීමට ආරම්භ කරයි.

පූර්වයා තුළද, වන්ද්‍රයා තුළද, තාරකා තුළද ලකුණු ඇතිවනු ඇත; පෘථිවිය මත ජාතීන්ට ව්‍යාකූලතාව සමඟ අතිවිශාල කනස්සල්ල ඇතිවනු ඇත; මුහුදු සහ රළ ගර්ජනා කරනු ඇත; පෘථිවිය මත පැමිණෙන්නාවූ දේවල් බලා සිටීමෙන්ද භයෙන්ද මනුෂ්‍යයන්ගේ හෘදයන් අසමත් වනු ඇත; මක්නිසාද ස්වර්ගයේ බලයන් සෙලවනු ලබන බැවිනි. එවිට ඔව්හු මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා බලයෙන් හා මහත් මහිමයෙන් යුක්තව වලාකුළක් මත පැමිණෙන්නාක් දකිනු ඇත. මේ දේවල් සිදුවීමට පටන්ගන්නා කල, ඔබ සලකිලිමත්ව ඉහළට බැලිය යුතුය, ඔබගේ හිස් ඔසවාගත යුතුය; මක්නිසාද ඔබගේ මුදවාගැනීම ළංව තිබේ. ලුක් 21:25-28.

යේසුස්වහන්සේ "ලකුණු ඇති වන්නේය" යයි ප්‍රකාශ කරමින්, එම ලකුණු පූර්වයා තුළද වන්ද්‍රයා තුළද තාරකා තුළද ඇති ලකුණු ලෙසත්, ජාතීන්ගේ පීඩාව ලෙසත්, ස්වර්ගීය බලයන් කම්පා කරනු ලැබීම ලෙසත් හඳුනා දක්වති; අනතුරුව මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා වලාකුළක් මත පැමිණෙයි. මේ සියලු "ලකුණු" මිලේරයිට් ඉතිහාසය තුළ සම්පූර්ණ වී ඇත.

"හව්‍යවෘත්තය ක්‍රිස්තුස් වහන්සේගේ පැමිණීමේ ආකාරයන් අරමුණක් ලෙස දෙනවා පමණක් නොව, එය සම්පූර්ණ කාලය මනුෂ්‍යයන් දැනගත යුතු ලකුණු ද ඉදිරිපත් කරයි. යේසුස් වහන්සේ මෙසේ පැවසූ සේ ක: 'පූර්වයා තුළද, වන්ද්‍රයා තුළද, තාරකා තුළද ලකුණු ඇතිවනු ඇත.' ලුක් 21:25. 'එසේ ම ඒදි නවල පීඩාවට පසු පූර්වයා අඳුරු කරනු ලැබේ, වන්ද්‍රයා තම ආලෝකය නොදෙනු ඇත, ආකාශයේ තාරකා වැටෙනු ඇත, ආකාශයන් හි බලයන් කම්පා කරනු ලබනු ඇත. එවිට මහත් බලයෙන් ද මහිමයෙන් ද යුතු ව වලාකුළක් තුළ පැමිණෙන මනුෂ්‍ය පුත්‍රයා ඔබ වෙත එයි.'"

ඇතැ. මාර් ක් 13:24-26. එළි දරව් කාරයා දෙවන පැමිණි මට පෙර සිට වන ලකුණු අප පළමු වැනි නමෙසේ විස්තර කරයි : 'මහා භූමි කම් පාවක් ඇති විය; සූර්යය රෙදි දක් මෙන් කළු විය, වන් දුර්වල විය. මෙන් විය.' එළි දරව් 6:12."

"මෙම ලකුණු දහනවවන සියවස ආරම්භ වීමට පෙර දක්නට ලැබුණේය. මෙම අනාවැකිය සම්පූර්ණ වීම සඳහා, ක්‍රිස්තු වර්ෂ 1755 දී, මෙනෙස් වාර්තා කර ඇති සියලු භූකම්පාවන් අතරින් අතිශය භයානක භූකම්පාව සිදුවිය...."

"විසි පහවසරකට පසු, අනාවැකියේ සඳහන් කර ඇති ඊළඟ ලකුණ ප්‍රකාශ වූයේය—සූර්යයාත් වන්දියාත් අඳුරු වීමය. මෙය වඩාත් විශේෂයෙන් කැපී පෙනීමට හේතු වූයේ, එහි ඉටුවීමේ කාලය නිශ්චිතව දක්වා තිබුණු සත්‍යයයි. ගැලවුම්කරුවා ඔලිවෙන් කන්දෙහි තම ගෝලයන් සමඟ කළ සංවාදයේදී, සභාවට පැමිණෙන දීර්ඝ පරීක්ෂාකාර කාලය—පෝපාධිකාරී පීඩනයේ අවුරුදු 1260, ඒ සම්බන්ධයෙන් උන්වහන්සේ එම පීඩාව කෙටි කරනු ලබන බව වාග්දානය කළ සේක්ක—විස්තර කළ පසු, උන්වහන්සේ තම පැමිණීමට පෙර සිදුවන කිසියම් සිද්ධීන් මෙසේ සඳහන් කර, ඒවායින් පළමුවැන්න දැකගන්නා කාලයද නියම කළ සේක: 'ඒ දවස්වල, ඒ පීඩාවට පසු, සූර්යයා අඳුරු වන්නේය, වන්දියාද තම ආලෝකය නොදෙන්නේය.' මාක් 13:24. දින 1260, එනම් අවුරුදු, 1798 දී අවසන් විය. ඒකට සතරෙන් පංගුවක ගනවර්ෂයකට පෙර, පීඩනය සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ නතර වී තිබිණි. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ වචන අනුව, මෙම පීඩනයෙන් පසු සූර්යයා අඳුරු විය යුතු විය. 1780 මැයි 19 වන දින, මෙම අනාවැකිය ඉටු විය...."

"ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ තම ජනතාවට තමන්ගේ පැමිණීමේ ලකුණු ගැන සෝදිසියෙන් සිටින ලෙසත්, ඔවුන්ගේ පැමිණෙන්නා වූ රජුගේ සලකුණු දකින විට ප්‍රීති විය යුතු ලෙසත් අණ කර තිබුණි. 'මෙම දේවල් සිදුවීමට පටන් ගන්නා කල,' උන්වහන්සේ කීසේක, 'ඉහළ බලා, ඔබගේ හිස උස්කරගන්න; මක්නිසාද ඔබගේ මිදීම සම්පව ඇතැ.' වසන්තයේ මල් පිපීමට සූදානම් වන ගස් උන්වහන්සේ තම අනුගාමිකයන්ට පෙන්වා මෙසේ කීසේක: 'ඒවා දැන් කොළ දමා පැළවෙන විට, ඔබම දකිමින් දැනගන්නේ ග්‍රීෂ්ම කාලය දැන් සම්පව බවය. එසේම ඔබත්, මෙම දේවල් සිදුවනු දකින විට, දෙවියන්වහන්සේගේ රාජ්‍යය සම්පව ඇති බව දැනගන්න.' ලූක් 21:28, 30, 31." The Great Controversy, 304, 306-308.

රෝම තුනේ ත්‍රිත්ව යෙදීම හඳුන්වා දෙන්නේ, පූජකවිරෝධී රෝමය විසින්ද අනතුරුව පාප් රෝමය විසින්ද යෙරුසලම පාගාදැමීම තුළ, නූතන රෝමය විසින් ශුද්ධස්ථානයන් සේනාවන් පාගාදැමීම එක්කෝ දින එක්දහස් දෙසිය හැටක කාලයකින් (පූජකවිරෝධී රෝමය), නැතහොත් අනාවැකිය අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැටක කාලයකින් (පාප් රෝමය) නිරූපිත වූ බවය. නූතන රෝමය විසින් දෙවියන්වහන්සේගේ විශ්වාසවන්ත ජනතාවට එල්ල කරන පීඩනයේ කාලය හඳුන්වන සංකේතාත්මක එක්දහස් දෙසිය හැට දින (මාස හතළිස් දෙක) එම එම කාලයට අයත් විශ්වාසවන්තයන්ගේ පලායාමේ කාලය හඳුන්වන ඒකීය "ලකුණක්" සමඟ එක් එක් කාලපරිච්ඡේදය වනු ඇත. කාලපරිච්ඡේද තුනෙන් එක් එක්කෙහි අවසානය, එහි ආරම්භයේ දී නිබ් ඒකීය "ලකුණක්" මෙන් නොව, "ලකුණු" කිහිපයක ප්‍රකාශනයකින් අවසන් වේ.

"දෙවි යන් වහන් සේ තම සෙනඟගේ මුදාහැරීම සඳහා තම බලය ප්‍රකාශ කරන කාලය මධ්‍ය රාත්‍රියෙහි ය. සූර්යයා නම ප්‍රභාවයේ පූර්ණ ශක්ති යෙන් බබළයි"

ප්‍ර කාශ වේ . ලකුණු සහ අද්භූත දේ වල් ඉතා වේ ගයෙන් එකක් පිට එකක් සිදු ශ්‍රී ටයෝෂී නි යෙන් සහ විස් මයෙන් ඒ දර්ශනය දෙස බලා සිටි ද් දී , ධර්ම ශ්‍රී දාහැරී මේ සංකේත ගැඹුරු ගරු බරප්‍රීති යෙන් නිරීක්ෂණය කරති . ස්වභාවධර්මයේ සියල්ල නමන් ගේ ගමන් මගින් ඉවතට හැරී ගිය සේ පෙන්නුම් කරනු ලබන බවට නවතී . අදුරු , බරවලාකුළු එනැගී එකිනෙකාට ගැටෙති . කෝපයෙන් පිරුණු අහස මධ්‍යයේ , වචනයෙන් විස්තර කළ නොහැකි මහිමයක් පැහැදිලි අවකාශයක් ඇත; එයින් බොහෝ ජලධාරාවන් ගේ ශබ්දය මෙන් දෙවියන් වහන්සේ ගේ හඬ පැමිණීමෙන් කියයි : ‘එය නිමවී ය.’ එළි දරව් 16:1 Great Controversy, 636.

රෝමයේ වේශ්‍යාව පිට විධායක විනිශ්චය පැමිණෙන කාලපරිච්ඡේදය ආරම්භ වන්නේ, දෙවියන්වහන්සේගේ නවමන් බාබිලෝනය තුළ සිටින අනෙක් රැළ පලා යා යුතු බව හඳුන්වා දෙන ධජය උසට එසවීම සමඟය. එම කාලපරිච්ඡේදය අවසන් වන්නේ “ලකුණු හා අද්භූත ක්‍රියා” සමඟය. එම කාලපරිච්ඡේදය එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ “දෙවන හඬ” සමඟ ආරම්භ වන අතර, එය අවසන් වන්නේ දෙවියන්වහන්සේගේ හඬ සමඟය. නියත වශයෙන්ම, එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ පළමු හා දෙවන හඬ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ හඬය. පළමු හඬ ජීවමාන ලාභදිකයා අද්වේත්නිස්ත සභාව පිළිබඳ විමර්ශන විනිශ්චයේ ආරම්භය හඳුන්වා දෙන අතර, දෙවන හඬ එම කාලපරිච්ඡේදයේ අවසානය හඳුන්වා දෙනවා පමණක් නොව, රෝමයේ වේශ්‍යාව පිට විධායක විනිශ්චයේ ආරම්භයද සලකුණු කරයි.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ ගිවිසුම ස්ථිර කළ සතිය මගින් සම්පූර්ණ ඉතිහාසය පාලනය කරනු ලැබේ; ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නීතියද කුරුසිය මගින් පූර්වඡායාගත කරන ලද මධ්‍යම සීමා-ලකුණ ලෙස පූර්වඡායාගත කරනු ලැබේ. ඉතිහාස දෙකම ආල්ෆා සහ ඔමේගා යන මුද්‍රාව දරයි, මන්ද ඉතිහාස දෙකෙක් ඕනෑම එකක ආරම්භය සහ අවසානය දෙවියන්වහන්සේගේ හඬින් නිරූපණය කරනු ලබන බැවිනි. ඒවා සත්‍යයද නිරූපණය කරයි, මන්ද මධ්‍යම සීමා-ලකුණ ඉරිදා නීතියේ කැරැල්ල වන අතර, හෙබ්‍රෙව් “සත්‍යය” යන වචනය හෙබ්‍රෙව් හෝඩියේ පළමු, දහතුන්වැනි සහ අවසාන අක්ෂර මගින් නිර්මාණය කර තිබූ බැවිනි. එළිදරව් පොතේ දහඅටවන පරිච්ඡේදයේ පළමු හඬ ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ හඬය; අවසාන හඬ දෙවියන්වහන්සේගේ හඬය; මධ්‍යයේ ඇති හඬද, එයද දෙවියන්වහන්සේගේ හඬ වීමෙන්, දහතුන්වැනි අක්ෂරයේ කැරැල්ල “කතා කරන” මකරා මෙන් භූමියේ මෘගයා විසින් නිරූපණය වන ස්ථානයද වේ; එය එළිදරව් පොතේ දහතුන්වන පරිච්ඡේදයේ නිරූපණය කර ඇත.

ඉක්මනින් පැමිණෙන ඉරිදා නියෝගයේ ඇති ධජය, දෙවියන්වහන්සේගේ විශ්වාසවන්තයන්ට පලා යාම සඳහා වන “ලකුණ” නියෝජනය කරයි; එහෙත් එය, ධජය උසට ඔසවනු ලබමින් අවසානයට පැමිණෙන අනාගතවාණිමය කාලපරිච්ඡේදයේ ආරම්භයට ද “ලකුණක්” තිබිය යුතු බවද හඳුනා දෙයි. එම “ලකුණ” යනු, භූමි ගෝලයේ අවසාන පරම්පරාව පැමිණ ඇති බවට සාක්ෂියක් ලෙස යේසුස්වහන්සේ හඳුන්වා දෙන්නේ කුමක්ද යන්නයි. ලූක් ග්‍රන්ථයේ විසිඑකවන අධ්‍යායේදී, ගෝලයේ, මාලිගාව විනාශ කරනු ලබන බව ක්‍රිස්තුස්වහන්සේ පැවසූ විට, උන්වහන්සේ එයින් අදහස් කළේ කුමක්දැයි විමසති.

ඔව් හු උන් වහන් සේ ගෙන් අසා, "ගු රු නි , එසේ නම් මේ දේ වල් කවදා වන් මේ දේ වල් සි දු වන් නට යන කල කු මන ලකු ණක් නි බේ ද?" යයි කී හ. ලු ක්

ඉන්පසුව සේසුස්වහන්සේ, දේවමාළිගාවද නගරයද විනාශ කරනු ලබන ක්‍රි.ව. 70 වර්ෂය දක්වා ගෙන යන ඉතිහාසය හඳුන්වා දීමට ආරම්භ කරන අතර, "ජාතීන්ගේ කාලයන්" සම්පූර්ණ වන කාලය ඔහු හඳුන්වා දෙන විසිහතරවන පදය දක්වා එය ඉදිරියට ගෙන යයි.

ඔව්හු කඩුවේ ධාරයෙන් වැටී යන්නෝය, සියලු ජාතීන් අතරට බැඳගෙන ගෙන යනු ලබන්නෝය; එවිට ජාතීන්ගේ කාලය සම්පූර්ණ වන තුරු යෙරුසලෙම අජාතීන් විසින් පාගා දමනු ලබන්නේය. ලුක් 21:24.

මෙම පදය සැබෑ යෙරුසලමට අදාළ වේ යන අදහස, සංකේතාත්මක දේ වචනාර්ථයෙන් යොදවා අනාවැකිවල සම්පූර්ණත්වය ලෝකයේ අවසානයෙහි පමණක් පිහිටුවන "futurism" නමැති කතෝලික දේවශාස්ත්‍රීය මෝඩකම මත පදනම් වී ඇත. මෙම පදයේ නිවැරදි යෙදීම පිළිබඳ ආක්‍රමණය, නව ගිවිසුම කියවීම පුරාම සානන් විසින් සිදුකරන ලද ප්‍රධාන ආක්‍රමණයක් වී ඇත. ක්‍රිස්තුස්වහන්සේගේ කාලයේදී, වචනාර්ථ අනාවැකිය ආත්මික යෙදීමට මාරු වූ බැවින්, සැබෑ යෙරුසලම අනාවැකිමය යෙරුසලමේ සංකේතය වීම නවතා දැමුවේය. මෙම එළිදරව්ව, ප්‍රේරිත පාවුල් විසින් ස්ථාපිත කරන ලද ප්‍රධාන ඉගැන්වීමක් විය. යෙරුසලම පාගා දමනු ලැබීම, ක්‍රි.ව. 538 සිට 1798 දක්වා පෝප් ආධිපත්‍යයේ අඳුරුකමේ අවුරුදු එක්දහස් දෙසිය හැට හඳුනා දෙයි.

එහෙත් දේවාලයෙන් පිටත ඇති ආංගනය අත්හැර දමන්න, එය මැන නොබලන්න; මන්ද එය ජාතීන්ට දී ඇත. ඔවුන් ශුද්ධ නගරය මාස හතළිස් දෙකක් පයින් මැදිය යුතුය. එළිදරව් 11:2.

අනාගතවාදයේ යෙරුසලම, කුරුසියේදී තෝරාගත් නගරයේ සංකේතය වීම නවතා දැමිය.

පැරණි යෙරුසලමේ භූමිය මත පා තැබීම යහපත් දෙයක් වනු ඇති බවත්, ගැළවුම්කරුගේ ජීවිතය හා මරණය සිදු වූ ස්ථාන නැරඹීමෙන් තමන්ගේ ඇදහිල්ල මහත් ලෙස ශක්තිමත් වනු ඇති බවත් හැඟෙන අය කොපමණ සිටිත් ද! එහෙත් පැරණි යෙරුසලම ස්වර්ගයෙන් පැමිණෙන පිරිසිදුකරන ගින්නෙන් ශුද්ධ කරනු ලබන තුරු කිසි දිනක පව්‍ය ස්ථානයක් නොවනු ඇත." Review and Herald, June 9, 1896.

සේසුස්වහන්සේ විසිහතරවන පදයේදී 1798 වර්ෂයේ අවසාන කාලයට ගෝලයන්වහන්සේලා මෙහෙයවා ගෙන ගිය පසු, පළමු දේවදූතයාගේ ප්‍රකාශය ඉතිහාසයට පැමිණි මිලරයිට් කාලය උන්වහන්සේ ඉන්පසුව හඳුන්වා දුන්නේය.

සූ ර් යයාතු ලද, සදතු ලද, තාරකාතු ලද ලකු ණ ඇති වන් නේ ය; පාලී වි ය මන ජාතී න් ට ගැටලු වෙන් හා අවු ල් වී මෙන් යු න් පී ඩාව ඇති වන් නේ ය; මු හු ගර් ජනා කරන් නේ ය; පාලී වි ය පි ටට පැමි ණෙන දේ වල් දෙස බලා හයෙන් මනු ණ යන් ගේ හදවත් ක් ෂී ණ වන් නේ ය; මක් නි සාදස් වර් ගයේ බලයන් කරනු ලබන් නේ ය. එවි ට ඔව් හු මනු ණ පු තු යා බලයෙන් හා මහන් මහි මෙ

යුක්තව වලාකුළු කිහිපයක් එන බව දකින්නේය. තවද මේ දේ වලේ සිටුවී මට පටන්
කල, ඉහළට බලන්න, ඔබගේ හිස් ඔසවන්න; මක් නිසාද ඔබගේ මිදීමේ මූලාවේ
නිබේ ය. ලුක් 21:25-28.

මිලර්වාදී ඉතිහාසය හඳුන්වා දුන් ලකුණු, දෙවියන්වහන්සේගේ වචනයේ කිසිදා
අසමත් නොවන බලයට අනුකූලව ඉටු විය.

“සූරියයා, සඳ සහ තාරකාවල ඇති ලකුණු ඉටු වී ඇත.” Review and Herald,
November 22, 1906.

අපි ඊළඟ ලිපියේ ලුක් පොතේ විසිඑක්වන අධ්‍යායය තවදුරටත් විමසමු.

“1848 දෙසැම්බර් 16 වන දින, ස්වාමීන්වහන්සේ මට අහස්වල බලයන් කම්පා වීම
පිළිබඳ දර්ශනයක් දුන්නේය. මම දුටුවෙමි: මන්නෙව්, මාක්, සහ ලුක් විසින් ලියා
තබන ලද ලකුණු දෙන කල ස්වාමීන්වහන්සේ ‘අහස්’ යැයි වදාරන විට,
උන්වහන්සේ අදහස් කළේ අහසමය; ‘පොළොව’ යැයි වදාරන විට, උන්වහන්සේ
අදහස් කළේ පොළොවමය. අහසේ බලයන් වන්නේ සූරියයා, චන්ද්‍රයා, සහ
තාරකාය. ඒවා අහස්වල පාලනය කරයි. පොළොවේ බලයන් වන්නේ පොළොව
මත පාලනය කරන ඒවාය. දෙවියන්වහන්සේගේ හඬින් අහසේ බලයන් කම්පා
කරනු ලබන්නේය. එවිට සූරියයා, චන්ද්‍රයා, සහ තාරකා තම තමන්ගේ ස්ථානවලින්
වලින කරනු ලබන්නේය. ඒවා නැති වී නොයන්නේය, එහෙත් දෙවියන්වහන්සේගේ
හඬින් කම්පා කරනු ලබන්නේය.”

“අදුරු බර වලාකුළු නැඟී එකිනෙකාට ගැටුණෝය. වායුමණ්ඩලය විවෘත වී ආපසු
රැළී ගැසී ගියේය; එවිට ඔරියොන්හි විවෘත අවකාශය ඔස්සේ අපට ඉහළ බැලිය
හැකි විය; එයින් දෙවියන්වහන්සේගේ හඬ පැමිණියේය. ශුද්ධ නගරය ඒ විවෘත
අවකාශය ඔස්සේ පහළට එනු ඇත. භූමියේ බලයන් දැන් කම්පිත කරනු ලබන
බවත්, සිදුවීම් පිළිවෙළින් පැමිණෙන බවත් මම දුටුවෙමි. යුද්ධයන්, යුද්ධ පිළිබඳ
කටකථාවන්, කඩුවන්, දුර්භික්ෂයන්, වසංගතයන්, පළමුව භූමියේ බලයන් කම්පිත
කරයි; අනතුරුව දෙවියන්වහන්සේගේ හඬ සූරියයා, සඳ, සහ තාරකාවන් ද, මේ
භූමිය ද කම්පිත කරනු ඇත. යුරෝපයේ බලයන්ගේ කම්පනය සමහරු උගන්වන
පරිදි ස්වර්ගයේ බලයන්ගේ කම්පනය නොව, එය කෝපිත ජාතීන්ගේ කම්පනය
බව මම දුටුවෙමි.” Early Writings, 41.